

Bydlení v centru Prahy
Autorka: Anna Vršková

Atypický bytový dům na malém pozemku v historickém centru Prahy je výzvou ke hledání architektonicky zajímavého a zároveň efektivního řešení. Autorka pro racionálně navrženou stavbu zvolila osvědčené technologické řešení, byť na poměrně malé ploše užívá dva odlišné konstrukční systémy – železobetonový a ocelový. Vzájemné spojení obou částí účelné, ale nepřináší nijak inovativní řešení – viz např. isokorb v zateplovacím systému, kterým proniká ocelová konstrukce. Jistou rozpačitostí vyvolává též kombinace otevřených válcovaných a tenkostěnných uzavřených ocelových profilů, některé konstrukčně nezbytné prvky (např. nosník porořostu u stěny) ve výkresech chybějí (detail D.2).

Co se nepodařilo uspokojivě dořešit a v čem byly převzaty nedostatky ze studie je provoz kavárny – zde chybí zázemí pro personál a nesplňuje se hygienický požadavek na samostatné WC pro zaměstnance. Před WC pro invalidy není dostatečný manipulační prostor. Bar a zázemí jsou přisazené k celistvé skleněné fasádě, byť zde bude nutné řešit jejich alespoň částečné zaslepení, proto je škoda že pro „interiér“ nebyl zvolen právě tento prostor ale mezonetový byt. Na něm autorka prokázala cit pro zpracování všech užitých materiálů a jistě by podobně kvalitně uměla dořešit i problematickou kavárnu.

Železobeton jsou navrženy účelně, poměrně odvážné jsou sloupy 200/200mm (v části D.1.2 dokonce popsány jen jako 150/150mm) – zde by bylo –při zachování požadavků na štíhlost prvků – vhodné použít spíše prefabrikovaných prvků či monolitický železobeton kombinovat s ocelí. Zajímavými by byly výkresy tvarů železobetonu u ustupujícího podlaží (s obrácenými průvlaky), které však v práci chybí.

Konstrukční detaily jsou navrženy principiálně dobře, ale místy jsou v popisech použity mně neznámé komponenty např. samonivelační transparentní stěrka (detail D.5), nejasné je složení terasy u ustupujícího patra kde je několik vrstev různorodých tepelných izolantů a parozábran/hydroizolací, skladba i přes svou složitost může být plně funkční, jedinou zásadní chybou je pak asi jen užití difuzní kontaktní folie na povrchu souvrství (totéž je ve skladbách S1, S4).

V části D.1.3 požárně nebezpečný prostor v přízemí je kalkulován s rozdílnými parametry obvodového pláště – nejde o chybu, ale použití komplikovanějšího řešení není nijak blíže zdůvodněno.

Část D.1.4 je principiálně správná ale ve výkresové části až příliš schematická – veškeré instalace TZB (voda, kanalizace, plyn) jsou v čarových schématech umístěné do zdí – což při síle železobetonové stěny 200mm není takto realizovatelné. Plyn je v rozporu s textovou částí zaveden i do prádelny. Za riskantní bych považoval odvádění dešťových vod (být z nevelké střechy) pomocí kanalizačního čerpadla v suterénu, což je však věc, kterou měl příslušný konzultant studentce lépe objasnit.

Bakalářská práce rozpracovala architektonickou studii s pochopením pro konstrukční řešení, vzhled exteriéru i nutné funkční vazby zůstaly zachovány a želbohu někde i nedopracovány, chyby v detailech nejsou ale zásadní.

Navržené hodnocení: **B-C**

Ing.arch.Pavel Šmelhaus